

Številka: 018-089/2026-7

Datum: 13. 8. 2026

**SKLEP**

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Igorja Luzarja kot predsednika senata ter mag. Zlate Jerman kot članice senata in Sama Červeka kot člana senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Zbiranje odpadkov ter dobava embalaže za odpadke*«, na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložil vlagatelj BIOTERA podjetje za ravnanje z organskimi odpadki, d.o.o., Pod kostanji 4, Komenda, ki ga po pooblastilu zastopa Godec Černeka Nemec odvetniška družba, o.p., d.o.o., Železna cesta 14, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje SPLOŠNA BOLNIŠNICA IZOLA OSPEDALE GENERALE ISOLA, Polje 40, Izola - Isola (v nadaljevanju: naročnik), 13. 8. 2026

**odločila:**

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi tako, da se razveljavi »*Odločitev o oddaji javnega naročila*«, št. JN030/RN-26, JN002370/2026-EUe16/01 z dne 12. 6. 2026.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 7.338,10 EUR v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.
3. Zahteva izbranega ponudnika za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.

**Obrazložitev:**

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja po odprtem postopku v skladu s 40. členom Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), je bilo dne 31. 3. 2026 objavljeno na Portalu javnih naročil, pod št. objave JN002370/2026-EUe16/01 in v Uradnem listu EU pod št. objave 220646-2026, z enim popravkom.

Naročnik je dne 29. 5. 2026 na Portalu javnih naročil, pod št. objave JN002370/2026-ODL/01, objavil »*Odločitev o oddaji javnega naročila*«, št. JN 030/RN-26, JN002370/2026-EUe16/01, z

dne 29. 5. 2026, s katero je zadevno javno naročilo za sklop 4 oddal ponudniku KEMIS kemični izdelki, predelava in odstranjevanje odpadkov d.o.o., Pod na Tojnice 42, Vrhnika. Naročnik je dne 8. 6. 2026 na Portalu javnih naročil, pod št. objave JN002370/2026-ODL/01 objavil »*Preklic odločitve o oddaji javnega naročila*« št. JN030/RN-26, JN002370/2026-EUe16/01, s katero je za sklop 4 na lastno pobudo razveljavil svojo prvotno odločitev. Naročnik je dne 12. 6. 2026 na Portalu javnih naročil, pod št. objave JN002370/2026-ODL/02 objavil novo »*Odločitev o oddaji javnega naročila*«, št. JN030/RN-26, JN002370/2026-EUe16/01, z dne 12. 6. 2026 (v nadaljevanju: odločitev o oddaji naročila), s katero je zadevno javno naročilo za sklop 4 ponovno oddal ponudniku KEMIS kemični izdelki, predelava in odstranjevanje odpadkov d.o.o., Pod na Tojnice 42, Vrhnika (v nadaljevanju: izbrani ponudnik). Ugotovil je, da ponudba izbranega ponudnika izpolnjuje vse pogoje in je po merilu najugodnejša dopustna ponudba; dopustnosti vlagateljeve ponudbe naročnik ni presojal.

Zoper odločitev o oddaji naročila je vlagatelj dne 24. 6. 2026 vložil zahtevek za revizijo, s katerim predlaga njeno razveljavitev v delu, ki se nanaša na sklop 4. Zahteva tudi povrnitev stroškov pravnega varstva. Naročniku očita, da je ponudbo izbranega ponudnika nepravilno označil za dopustno, čeprav izbrani ponudnik ne izpolnjuje vseh pogojev iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in v ponudbi ni predložil vseh zahtevanih dokazil. V zvezi s tem zatrjuje, da izbrani ponudnik ne izpolnjuje referenčnega pogoja, ki zahteva, da je ponudnik v zadnjih treh letih vsaj eno leto opravljal storitve prevoza in obdelave odpadkov iste vrste ter v količinah, ki so po posameznem sklopu enake ali večje od količin, ki jih zahteva naročnik. Za sklop 4 je naročnik določil letni prag 165.000 kg in dvoletni prag 330.000 kg. Iz predloženih referenčnih potrdil izbranega ponudnika pa ne izhaja izpolnjevanje navedenih količinskih zahtev, saj nobena od predloženih referenc ne dosega zahtevanih količin v relevantnem enoletnem oziroma dvoletnem obdobju. V zvezi z referenco Univerzitetne psihiatrične klinike Ljubljana (v nadaljevanju: UPK Ljubljana) vlagatelj izpostavlja, da je izbrani ponudnik v referenčnem potrdilu navedel obdobje izvajanja storitev od 1. 4. 2023 dalje, čeprav je bila pogodba sklenjena šele 4. 10. 2023, kar potrjuje tudi referenčni naročnik. Nadalje vlagatelj navaja, da pogodba določa predvideno letno količino 30.800 kg, zaradi česar izbrani ponudnik v nobenem letu ne dosega zahtevanih 165.000 kg. Iz javno dostopnih podatkov o plačilih izhaja, da so bile realizirane količine skladne s pogodbenimi okvirji, kar dodatno potrjuje, da izkazane količine ne morejo doseči zahtevanih pragov. Pri referenci Splošne bolnišnice Brežice (v nadaljevanju: SB Brežice) vlagatelj opozarja, da je izbrani ponudnik predložil referenčno potrdilo, v katerem je navedena skupna količina 188.850 kg, medtem ko iz vseh računov, ki jih je vlagatelj pridobil od tega referenčnega naročnika, izhaja dejanska količina 188.810 kg. Vlagatelj zatrjuje, da je izbrani ponudnik predložil neresničen dokument, kar predstavlja prekršek po 112. členu ZJN-3, saj je količina v referenčnem potrdilu višja od dejansko izvedene količine. Ob tem poudarja, da se tudi tu navedena količina nanaša na triletno obdobje, medtem ko letne količine znašajo 47.030 kg v letu 2023, 64.840 kg v letu 2024 in 61.940 kg v letu 2025, kar je bistveno manj od zahtevanega letnega praga 165.000 kg. Nobeno dvoletno obdobje torej ne dosega 330.000 kg. V zvezi z referenco Onkološkega inštituta Ljubljana (v nadaljevanju: OI Ljubljana) vlagatelj navaja, da je izbrani ponudnik predložil referenčno potrdilo, v katerem je za obdobje od 1. 1. 2024 do 27. 6. 2024 navedena količina 67.980 kg. Vlagatelj zatrjuje, da navedena količina ni pravilna, vendar do vložitve zahtevka za revizijo ni mogel pridobiti računov in evidenčnih listov Agencije Republike Slovenije za okolje (v nadaljevanju: ARSO), čeprav je zanje zaprosil. Zato predlaga, naj manjkajočo dokumentacijo pridobi naročnik oziroma Državna revizijska komisija. Vlagatelj poudarja, da tudi v primeru, če bi bila navedena količina odpadkov pravilna, referenca ne bi mogla izkazovati izpolnjevanja referenčnega pogoja, saj se nanaša le na približno polletno obdobje in ne dosega niti zahtevanega letnega praga 165.000 kg. Na podlagi navedenega zaključuje, da najvišje možne letne količine izbranega ponudnika znašajo 62.950 kg v letu 2023, 164.852 kg v letu 2024 in 93.972 kg v letu 2025, kar pomeni, da je najvišja letna količina (164.852 kg) pod pragom 165.000 kg, kot tudi je dvoletna

količina (258.824 kg) pod pragom 330.000 kg. Izbrani ponudnik zato ne izpolnjuje referenčnega pogoja niti v minimalnem obsegu. Vlagatelj dodaja, da je naročnik referenčni pogoj razlagal v nasprotju z zahtevami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, saj je pri presoji upošteval zgolj skupne količine, dosežene v triletnem obdobju, ne pa količin, doseženih v enoletnem oziroma dvoletnem obdobju, kot izhaja iz referenčnega pogoja. Meni, da je naročnik s takšno razlago po poteku roka za oddajo ponudb neupravičeno razširil pomen referenčnega pogoja. Nadalje zatrjuje, da izbrani ponudnik v ponudbi ni predložil dovoljenja za zbiranje odpadkov 18 01 04 in dokazila o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov iz zdravstva, čeprav je naročnik predložitev teh dokazil izrecno zahteval v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, zlasti v obrazcu OBR-4. Naročnik zato ni ravnal skladno z lastnimi zahtevami, ko je ponudbo izbranega ponudnika kljub odsotnosti navedenih dokumentov označil za dopustno. V zvezi z izjavo o udeležbi fizičnih in pravnih oseb v lastništvu ponudnika vlagatelj navaja, da je izbrani ponudnik v obrazcu OBR-8A navedel enega lastnika in izjavil, da nima povezanih družb, čeprav je iz sodnega registra razvidno, da je del širše lastniške verige koncerna Kostak. V drugem postopku javnega naročanja pa je izbrani ponudnik celo predložil drugačno izjavo, v kateri je navedel več povezanih družb, kar potrjuje, da je bila izjava v tem postopku nepravilna in nepopolna, naročnik pa tudi v tem delu ni upošteval zahtev dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Vlagatelj ob tem zatrjuje obstoj suma, da je izbrani ponudnik predložil neresnične podatke oziroma izjave, zato predlaga, da Državna revizijska komisija po uradni dolžnosti preveri obstoj pogojev za začetek postopka o prekršku.

Izbrani ponudnik, ki ga v postopku pravnega varstva po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Urankar & Zupančič, Pot na Trojice 42, Vrhnika, se je z vlogo z dne 1. 7. 2026 izjasnil o navedbah iz zahtevka za revizijo. Navaja, da je zahtevek za revizijo v celoti neutemeljen, saj v postopku oddaje javnega naročila ni prišlo do nobenih kršitev dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ali določb ZJN-3. Uvodoma izpodbija aktivno legitimacijo vlagatelja. Navaja, da morata biti za priznanje aktivne legitimacije v skladu s prvim odstavkom 14. člena ZPVPJN kumulativno izpolnjena interes za dodelitev javnega naročila in možnost nastanka škode zaradi zatrjevanje kršitve, vlagatelj pa drugega pogoja ne izkazuje, saj je naročnik njegovo ponudbo za sklop 4 izločil kot nedopustno iz razloga preseganja zagotovljenih sredstev. V zvezi z referenčnim pogojem izbrani ponudnik navaja, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila kot pogoj za sodelovanje določa, da ponudnik v zadnjih treh letih, šteto od dneva objave obvestila o javnem naročilu, vsaj eno leto opravlja storitve prevoza in obdelave odpadkov v Republiki Sloveniji ali pri naročnikih v Evropski uniji za enako vrsto odpadkov in vsaj v količinah, ki jih naročnik določa po posameznih sklopih, pri čemer je bila za sklop 4 določena okvirna količina 330.000 kg za dve leti. Nadalje poudarja, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila ne določa, da bi moral zahtevano količino 330.000 kg izkazati v enem koledarskem letu oziroma z eno samo referenco; iz predmetnega pogoja izhaja zahteva, da je ponudnik v referenčnem obdobju treh let najmanj eno leto opravljal storitve prevoza in obdelave relevantnih odpadkov ter da je te storitve opravljal vsaj v količinah, določenih za sklop 4. Navaja, da iz predloženih referenčnih izjav izhajajo naslednje količine odpadkov klasifikacijske številke 18 01 04: pri SB Brežice 188.850 kg v obdobju od 1. 4. 2023 do 1. 4. 2026, pri OI Ljubljana 67.980 kg v obdobju od 1. 1. 2024 do 27. 6. 2024 ter pri UPK Ljubljana 114.130 kg v obdobju od 4. 10. 2023 do 1. 4. 2026. Skupna količina iz navedenih referenc znaša 370.960 kg, kar pomeni, da iz predloženih referenc izhaja tudi izpolnjevanje pogoja glede količin. Ob tem navaja, da je v obdobju od 1. 4. 2023 do 31. 12. 2025 glede na svoje evidence prevzel 954.797 kg odpadkov s klasifikacijsko številko 18 01 04. Nadalje nasprotuje navedbam vlagatelja glede posameznih referenc. V zvezi z referenco SB Brežice navaja, da pridobljeni računi ne predstavljajo ustreznega dokaza o nepravilnosti referenčnega potrdila in da razlika 40 kg med računi in referenčnim potrdilom pri skupni količini več kot 188.000 kg ne pomeni predložitve neresnične listine ali pridobitve neupravičene prednosti v postopku. V zvezi z referenco UPK Ljubljana zavrača očitke o neresnični navedbi obdobja izvajanja pogodbe,

ter pojasnjuje, da je pri navedbi obdobja prišlo do očitne pomote, ki je bila odpravljena. Glede javno dostopnih podatkov iz aplikacije ERAR izbrani ponudnik navaja, da ti izkazujejo zgolj izvedena plačila oziroma transakcije, ne pa količin prevzetih odpadkov, posameznih obračunskih postavk, načina oblikovanja cene, DDV, prevoza, obdelave ali drugih stroškov, zato na njihovi podlagi ni mogoče ugotavljati količine prevzetih odpadkov. Izbrani ponudnik nasprotuje tudi dokaznim predlogom vlagatelja za pridobitev dodatnih podatkov od referenčnih naročnikov. V zvezi z referenco OI Ljubljana poudarja, da vlagatelj ni predložil nobenih dokazov, zato so njegove navedbe zgolj domneve. Nasprotuje tudi dokaznim predlogom vlagatelja glede pridobitve dodatne dokumentacije, ter zavrača očitek o predložitvi neresničnih dokumentov in poudarja, da je na ustrezen način ter v skladu z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila izkazal izpolnjevanje zahtevanih pogojev. V zvezi z vpisom v evidenco zbiralcev odpadkov navaja, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila določa, da mora ponudnik potrdilo o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov predložiti na morebitni poziv naročnika, zato ni bil dolžan navedenega potrdila predložiti že v ponudbi. Ob tem poudarja, da je podatek dostopen neposredno iz nacionalne baze podatkov, zato bi ga naročnik lahko preveril sam. Dodaja, da določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ki zahtevajo predložitev dovoljenja za prevoz in dovoljenja za zbiranje odpadkov, ni mogoče razlagati tako, da bi bilo treba že ob oddaji ponudbe predložiti tudi potrdilo o vpisu v evidenco zbiralcev, saj bi bila takšna razlaga v nasprotju z določbo, ki predložitev potrdila izrecno veže na poziv naročnika. Sklicuje se tudi na prakso Državne revizijske komisije glede razlage nejasnih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila v korist ponudnikov. Nadalje navaja, da je k ponudbi predložil potrdilo o vpisu v evidenco prevoznikov odpadkov št. 35470-411/2013-2 z dne 12. 11. 2013 ter okoljevarstveno dovoljenje št. 35407-62/2011-23 z dne 7. 6. 2013, v katerem so med odpadki za obdelavo navedeni tudi odpadki klasifikacijske številke 18 01 04. Poleg tega je podpisal obrazec OBR-4, s katerim je potrdil, da ima dovoljenje za zbiranje odpadkov za klasifikacijsko številko, za katero je oddal ponudbo, ter da je vpisan v evidenco pri ARSO. Izbrani ponudnik zato meni, da je ravnal v skladu z zahtevami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. V dokaz je priložil odločbo ARSO št. 35469-21/2017-6 z dne 25. 10. 2018. V zvezi z izjavo o udeležbi fizičnih in pravnih oseb v lastništvu ponudnika (OBR-8A) navaja, da je treba dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila razlagati kot celoto. Čeprav poglavje VI določa, da ponudnik v informacijski sistem e-JN naloži tudi obrazec OBR-8A, poglavje X, ki ureja podpis pogodbe, določa, da mora izbrani ponudnik navedeno izjavo na podlagi šestega odstavka 14. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 69/11 – uradno prečiščeno besedilo, s sprememb.; v nadaljevanju: ZIntPK) predložiti pred podpisom pogodbe. Izbrani ponudnik zato meni, da navedena izjava ne predstavlja pogoja za dopustnost ponudbe, temveč gre za izjavo, povezano z zagotavljanjem transparentnosti posla in preprečevanjem korupcijskih tveganj, ki jo je treba predložiti pred sklenitvijo pogodbe. Poudarja, da je obrazec OBR-8A k ponudbi sicer predložil in s tem izpolnil obveznost glede vsebine ponudbe, podatki o lastniški strukturi in povezanih družbah pa so ves čas obstajali in bili objektivno preverljivi v javnih evidencah, med drugim pri AJPES, v sodnem registru in v javno objavljenih dokumentih družb. V zvezi s tem se sklicuje tudi na peti odstavek 89. člena ZJN-3 in navaja, da je mogoče manjkajoče, nepopolne ali napačne informacije oziroma dokumentacijo dopolniti oziroma pojasniti, kadar gre za objektivno preverljiva dejstva, katerih obstoj sega v čas pred potekom roka za oddajo ponudb in katerih dopolnitev ne spreminja ponudbe ali konkurenčnega položaja ponudnika. Zaradi odprave dvoma je zato k izjasnitvi priložil posodobljen obrazec OBR-8A, pri čemer poudarja, da dopolnitev ne spreminja nobenega elementa ponudbe, ponudbene cene, tehnične ali strokovne sposobnosti, referenc ali razvrstitve ponudb.

Naročnik je s sklepom z dne 2. 7. 2026 zahtevke za revizijo zavrnil kot neutemeljen, zavrnil je tudi vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo). Naročnik uvodoma potrjuje aktivno legitimacijo vlagatelja, saj je ta oddal ponudbo in izkazal

možnost nastanka škode. V zvezi z referenčnim pogojem zavrača razlago vlagatelja, da bi moral izbrani ponudnik za sklop 4 izkazati prevzem oziroma obdelavo 330.000 kg odpadkov v obdobju dveh let. Pojasnjuje, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila zahteva, da je ponudnik v zadnjih treh letih pred objavo javnega naročila najmanj eno leto opravljal storitve prevoza in obdelave istovrstnih odpadkov, ter v tem referenčnem obdobju izkazal zahtevano količino. Ker dokumentacija ne določa, da bi morala biti količina 330.000 kg dosežena v enem, dveh ali treh letih, naročnik meni, da izbrani ponudnik pogoj izpolnjuje. Z vsemi tremi predloženimi referencami je namreč izkazal 370.960 kg odpadkov klasifikacijske številke 18 01 04, vlagatelj pa je tudi sam za posamezne reference navedel količine, ki skupaj znašajo 352.886 kg in zahtevano količino prav tako presegajo. V zvezi s posameznimi referencami naročnik zavrača očitke vlagatelja o neresničnosti podatkov. Glede reference UPK Ljubljana pojasnjuje, da je bila navedena količina potrjena s strani referenčnega naročnika, pri čemer je bila prvotno ocenjena količina lahko presežena, saj je bil sklenjen tudi aneks za dodatne količine. Glede reference SB Brežice ugotavlja, da razlika 40 kg med količino na referenčnem potrdilu in količino, ki jo je izračunal vlagatelj, predstavlja zgolj 0,02 % skupne količine in zato ne more vplivati na dopustnost ponudbe. V zvezi z referenco OI Ljubljana pa ugotavlja, da vlagatelj neresničnosti navedene količine ni dokazal in da njegove navedbe ostajajo na ravni domnev. Naročnik poudarja, da vlagatelj ni izpolnil svojega trditvenega in dokaznega bremena, zato ni dolžan dodatno preverjati njegovih očitkov. Glede vpisa v evidenco zbiralcev odpadkov navaja, da izbrani ponudnik v ponudbi sicer ni predložil potrdila o vpisu, vendar je podatek o vpisu javno dostopen in ga je bilo mogoče objektivno preveriti. Iz javne evidence izhaja, da je izbrani ponudnik vpisan pod št. 101 in da ima vpisano tudi relevantno vrsto odpadkov 18 01 04, zato po presoji naročnika manjkajoče potrdilo ne vpliva na dopustnost ponudbe, saj je bilo dejstvo vpisa mogoče preveriti neposredno v javni evidenci. V zvezi s tem se sklicuje tudi na 16.a člen ZPVPJN. Navaja, da čeprav njegovo ravnanje ne predstavlja kršitve, saj je ravnal v skladu z zakonodajo in sporno dejstvo preveril sam, bi tudi v nasprotnem to bistveno ne vplivalo na oddajo javnega naročila, saj bi lahko izbranega ponudnika pozval k predložitvi manjkajočega dokazila. V zvezi z izjavo o udeležbi fizičnih in pravnih oseb v lastništvu ponudnika na obrazcu OBR-8A naročnik navaja, da je izbrani ponudnik zahtevani obrazec predložil že v ponudbi. Pojasnjuje, da zahteva po predložitvi navedene izjave izhaja iz šestega odstavka 14. člena ZIntPK, ki določa, da mora naročnik izjavo pridobiti pred sklenitvijo pogodbe, zato ni bistveno preverjanje resničnosti podatkov že v fazi pregleda ponudb, temveč pridobitev izjave pred sklenitvijo pogodbe, pri čemer je za njeno vsebino odgovoren ponudnik. Naročnik zato zaključuje, da morebitna neresničnost podatkov na obrazcu OBR-8A ne vpliva na dopustnost ponudbe, temveč se nanaša na obveznosti in odgovornost pogodbenih strank v zvezi s sklenitvijo pogodbe, zato tudi ta očitke vlagatelja zavrača.

Naročnik je dne 2. 7. 2026 Državni revizijski komisiji odstopil dokumentacijo v zvezi s predmetnim javnim naročilom in dokumentacijo predrevizijskega postopka.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 6. 7. 2026 opredelil do navedb naročnika iz odločitve o zahtevku za revizijo. Vztraja pri navedbah iz zahtevka za revizijo in dodaja, da je stališče naročnika glede referenčnega pogoja napačno, saj je naročnik količino 330.000 kg izrecno določil za obdobje 24 mesecev, zato zahtevane količine ni mogoče izkazovati v celotnem triletnem referenčnem obdobju. Poudarja, da ne gre za nejasno določbo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, temveč za jasno določeno časovno obdobje. V zvezi z referenco UPK Ljubljana vztraja pri očitkih glede izkazane količine odpadkov in poudarja, da je naročnik neupravičeno upošteval dodatek k pogodbi, sklenjen 2. 4. 2026, torej po poteku referenčnega obdobja. Navaja, da iz dodatka izhaja povečanje količin v decembru 2025 in prvih mesecih 2026, zato količin ni mogoče enostavno preračunavati oziroma ekstrapolirati na celotno referenčno obdobje. Glede reference SB Brežice vztraja, da je bila predložena izjava neresnična, saj se količina, navedena v referenčnem potrdilu, ne ujema s količino, izhajajočo iz računov, pri čemer manjše odstopanje še

ne pomeni, da izjava ni neresnična. V zvezi z referenco OI Ljubljana poudarja, da naročnik količin odpadkov v posameznem obdobju ni mogel ugotoviti, saj ni razpolagal z vsemi potrebnimi podatki, vlagatelj pa je predlagal izvedbo dokaza z vpogledom v račune. Navaja še, da je 7. 7. 2026 od referenčnega naročnika pridobil dokumentacijo, iz katere izhaja, da količine odpadkov pri tem naročniku niso sporne. Glede vpisa v evidenco zbiralcev odpadkov vlagatelj zavrača stališče naročnika, da opustitev predložitve dokazila ni bistvena, ker je podatek o vpisu javno dostopen. Poudarja, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila izrecno zahteval, da ponudniki dokazilo o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov predložijo v ponudbi, zato bi moral svojo lastno zahtevo upoštevati. Ker izbrani ponudnik dokazila o vpisu za odpadke 18 01 04 ni predložil, je bila njegova ponudba nepopolna, naročnik pa je s tem, ko jo je kljub temu ocenil kot dopustno, ravnal v nasprotju z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in ZJN-3. Vlagatelj zavrača tudi sklicevanje naročnika na 16.a člen ZPVPJN in hipotetično možnost naknadne dopolnitve ponudbe. V zvezi z izjavo o udeležbi fizičnih in pravnih oseb v lastništvu ponudnika na obrazcu OBR-8A vlagatelj nasprotuje razlagi, da te izjave naročnik ni bil dolžan preverjati oziroma da njena vsebina ne vpliva na dopustnost ponudbe. Poudarja, da je naročnik sam določil, da je obrazec OBR-8A obvezna sestavina ponudbe, zato ga je bil dolžan preveriti v skladu z drugim odstavkom 89. člena ZJN-3. Po mnenju vlagatelja naročnik po poteku roka za oddajo ponudb ne more spreminjati svoje zahteve oziroma je razlagati tako, da izjava ni bila potrebna v ponudbi. Vlagatelj zavrača tudi navedbo, da naročnik podatkov o lastništvu ni mogel preveriti, saj so bili vsi predloženi dokazi javno dostopni oziroma dosegljivi prek sodnega in poslovnega registra, zato bi moral naročnik ugotoviti, ali je bila predložena izjava resnična.

Državna revizijska komisija je dne 22. 7. 2026 vlagatelju na podlagi 11. člena ZPVPJN v seznanitev posredovala vlogo izbranega ponudnika z dne 23. 6. 2026. Vlagatelj se do vloge opredelil dne 23. 7. 2026. Vztraja pri navedbah iz zahtevka za revizijo in vloge z dne 6. 7. 2026 ter nasprotuje navedbam izbranega ponudnika glede aktivne legitimacije, referenc, predložitve dovoljenj za prevoz in zbiranje odpadkov ter izjave na obrazcu OBR-8A. Priglaša tudi stroške.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo preverila, ali je bil zahtevek za revizijo vložen pravočasno in pri naročniku; ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN; ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN; ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je dopusten. Ker je Državna revizijska komisija ugotovila, da so vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN izpolnjeni, je zahtevek za revizijo, na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN, sprejela v obravnavo.

V zvezi z navedbami izbranega ponudnika, da vlagatelj ni izkazal možnosti nastanka škode zaradi zatrjevanih kršitev, Državna revizijska komisija pojasnjuje, da ZPVPJN v prvem odstavku 14. člena določa, da se aktivna legitimacija prizna vsaki osebi, ki ima ali je imela interes za dodelitev javnega naročila in ji je ali bi ji lahko z domnevno kršitvijo nastala škoda (1. alineja prvega odstavka 14. člena ZPVPJN). Za priznanje aktivne legitimacije morata biti tako kumulativno izpolnjena dva pogoja, in sicer interes za dodelitev javnega naročila ter možnost nastanka škode zaradi zatrjevanega kršitve. Če je rok za oddajo prijav ali ponudb že potekel, se šteje, da je interes za dodelitev javnega naročila izkazala tista oseba, ki je oddala pravočasno prijavo oziroma ponudbo (drugi odstavek 14. člena ZPVPJN). Državna revizijska komisija ugotavlja, da je predmetno javno naročilo razdeljeno na deset sklopov, pri čemer je vlagatelj oddal ponudbo za sklope 1, 2, 3, 4 in 5, zahtevek za revizijo pa je vložil zoper odločitev o oddaji javnega naročila v sklopu 4. Ker je vlagatelj oddal pravočasno ponudbo za vse sklope za katere je oddal ponudbo, izkazuje interes za dodelitev javnega naročila v vseh petih sklopih, tudi v sklopu 4. Tudi izbrani ponudnik vlagatelju ne odreka interesa za dodelitev javnega naročila, temveč izpostavlja neizpolnjevanje drugega elementa aktivne legitimacije, tj. možnosti nastanka škode. V zvezi s tem Državna revizijska komisija pojasnjuje, da ZPVPJN za priznanje aktivne legitimacije ne

zahteva izkaza dejanskega nastanka škode, temveč izkaz določene stopnje verjetnosti, da bi vlagatelju zaradi zatrjevané kršitve naročnika lahko nastala škoda. Za obstoj te možnosti mora biti podana vsaj hipotetična vzročna zveza med zatrjevano kršitvijo pravil o javnem naročanju na strani naročnika in zatrjevanim prikrajšanjem, ki bi zaradi te kršitve lahko nastalo na strani vlagatelja.

Iz izpodbijane odločitve o oddaji javnega naročila izhaja, da je naročnik presojal dopustnost ponudbe izbranega ponudnika, dopustnost vlagateljeve ponudbe pa ni presojal. Če bi se revizijske navedbe vlagatelja o zatrjevanih (domnevnih) naročnikovih kršitvah izkazale za utemeljene, bi bilo potrebno zahtevku revizijo ugoditi in posledično razveljaviti naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila izbranemu ponudniku. V posledici razveljavitve odločitve o oddaji javnega naročila, bi moral naročnik sprejeti novo odločitev o zaključku postopka oddaje javnega naročila, s tem pa bi vlagatelj pridobil vsaj hipotetično možnost za dodelitev konkretnega javnega naročila. Na podlagi navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da je v obravnavani zadevi izkazana možnost nastanka škode vlagatelju, s tem pa je (poleg nespornega interesa za dodelitev javnega naročila kot prvega pogoja) izpolnjen tudi drugi pogoj za priznanje vlagateljeve aktivne legitimacije.

Po pregledu dokumentacije postopka oddaje javnega naročila in predrevizijskega postopka ter po preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija na podlagi razlogov, navedenih v nadaljevanju, odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa.

#### I. Glede referenc

Med strankama je sporno, ali je naročnik ravnal skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in določbami ZJN-3, ko je ponudbo izbranega ponudnika ocenil kot dopustno glede tehnične in strokovne sposobnosti.

Dopustna ponudba je ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika (29. točka drugega odstavka 2. člena ZJN-3).

Skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 sme naročnik javno naročilo oddati le ponudniku, čigar ponudba je dopustna. Naročnik namreč skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 (pregled in ocenjevanje ponudb ter način oddaje javnega naročila) odda javno naročilo na podlagi meril, potem ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena.

Ena od predpostavk dopustnosti ponudbe je tudi izpolnjevanje pogojev, določenih v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. ZJN-3 v prvem odstavku 76. člena določa, da naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določi objektivna pravila in pogoje za sodelovanje, ki se lahko nanašajo na: ustreznost za opravljanje poklicne dejavnosti; ekonomski in finančni položaj; tehnično in strokovno sposobnost. Deseti odstavek 76. člena ZJN-3 določa, da lahko naročnik določi zahteve, s katerimi zagotovi, da imajo gospodarski subjekti potrebne človeške in tehnične vire ter izkušnje za izvajanje javnega naročila v skladu z ustreznim

standardom kakovosti. Skladno s prvo povedjo iz drugega odstavka 67. člena ZJN-3 pa naročnik po izteku roka za prejem ponudb ne sme več spreminjati ali dopolnjevati dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Če torej naročnik kot pogoj za sodelovanje, ki se nanaša na kadrovske sposobnosti ter tehnično in strokovno sposobnost, vključi referenčne zahteve, z njimi določi vsebinske, vrednostne, časovne ipd. zahteve, ki jih mora izpolnjevati referenčni posel. Presoja, ali ponudnik izkazuje kadrovske sposobnosti ter tehnično in strokovno usposobljenost, je zato odvisna zlasti od tega, na kakšen način je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila vsebinsko opredelil pogoje za sodelovanje, vključno z referenčnimi zahtevami.

V obravnavanem primeru je naročnik v poglavju »VIII. POGOJI ZA SODELOVANJE« v točki »b) Tehnična in strokovna sposobnost« dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila med drugim določil naslednji pogoj:

*»Ponudnik zagotavlja, da je v zadnjih treh letih, šteto od dneva objave obvestila o tem naročilu na portalu javnih naročil, vsaj 1 leto opravljal storitve prevoza in obdelave odpadkov v Republiki Sloveniji ali pri naročnikih v EU, za enako vrsto odpadkov za katere oddaja ponudbo in vsaj v količinah kot jih navaja naročnik po posameznih sklopih. Ponudnik predloži vsaj eno referenco/dokazilo o dobavi blaga za posamezni sklop za katerega oddaja ponudbo. Dokazilo: Referenčna Izjava (OBR-4A)«*

Nadalje je naročnik v točki »3. TEHNIČNE, STROKOVNE IN OSTALE ZAHTEVE NAROČNIKA« za sklop 4 določil predvideno okvirno količino za 2 leti, ki je 330.000,00 kg.

Iz predstavljene vsebine dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izhaja, da je naročnik od ponudnikov v obravnavanem postopku oddaje javnega naročila zahteval, da v izkaz tehnične in strokovne sposobnosti izkažejo referenčni posel, v okviru katerega je ponudnik v zadnjih treh letih šteto od dneva objave obvestila o predmetnem javnem naročilu najmanj eno leto opravljal storitve prevoza in obdelave odpadkov iste vrste, za katero je oddal ponudbo, ter pri tem dosegel najmanj količine, ki jih je naročnik določil za posamezni sklop, pri čemer je iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila razvidno, da je naročnik za sklop 4 določil količino 330.000,00 kg za obdobje dveh let.

Po vpogledu v ponudbo izbranega ponudnika Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, kar med strankama ni sporno, da je izbrani ponudnik v ponudbi za izkaz izpolnjevanja referenčnega pogoja predložil tri izpolnjena in žigosana referenčna potrdila na obrazcu 4A za storitve prevoza in obdelave odpadkov klasifikacijske številke 18 01 04, in sicer za reference SB Brežice, OI Ljubljana in UPK Ljubljana. Iz predloženih referenčnih potrdil izhaja, da je izbrani ponudnik pri SB Brežice izkazal količino 188.850 kg odpadkov v obdobju od 1. 4. 2023 do 1. 4. 2026, pri OI Ljubljana količino 67.980 kg v obdobju od 1. 1. 2024 do 27. 6. 2024 ter pri UPK Ljubljana količino 114.130 kg v obdobju od 4. 10. 2023 do 1. 4. 2026. Skupna količina odpadkov, izkazana z navedenimi referencami torej znaša 370.960 kg.

Med strankama pa je sporno, ali je izbrani ponudnik z navedenimi referencami izkazal izpolnjevanje referenčnega pogoja v obsegu, kot ga je naročnik določil v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Vlagatelj namreč zatrjuje, da izbrani ponudnik ni izkazal, da bi v zahtevanem obdobju dosegel zahtevano količino odpadkov, saj naj bi bilo treba za sklop 4 izkazati najmanj 165.000 kg odpadkov v enoletnem oziroma 330.000 kg v dvoletnem obdobju, česar nobena od predloženih referenc oziroma kombinacija referenc v relevantnem obdobju ne izkazuje.

Državna revizijska komisija glede na sporno vprašanje uvodoma pojasnjuje, da gre (v skladu z njeno ustaljeno prakso) zahtevo, ki je jasna, razlagati tako, kot je zapisana, in je ni dopustno razlagati izven okvirov pomena, kot izhaja iz njene jasne dikcije, ter kot so ga lahko razumeli tudi vsi običajno skrbni gospodarski subjekti. Pomensko jasni jezikovni znaki namreč ne potrebujejo razlage oziroma ne morejo biti sporni (in claris non fit interpretatio), saj se mora dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila primarno razlagati tako, kot se glasi, šele v primeru, če je nejasna, pa se lahko razlaga v korist ponudnikov. Zgolj v primeru, če je zahteva zapisana splošno in ohlapno ali tako, da dopušča več možnih razlag, le-te ni mogoče tolmačiti v škodo ponudnika, ki je zahtevo iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izpolnil v mejah, ki jo razlaga take zahteve še dopušča. Vendar je kot nejasne mogoče obravnavati le tiste zahteve dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ki glede na dikcijo ali glede na kontekst objektivno gledano omogočajo več različnih razlag, zato morebitna nejasnost, ki izvira izključno iz subjektivnega dojemanja ponudnika, ne more biti relevantna. Nasprotno ravnanje naročnika bi pomenilo nedopustno spreminjanje ali dopolnjevanje dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila po izteku roka za prejem ponudb, s tem pa tudi kršitev načel transparentnosti javnega naročanja in enakopravne obravnave ponudnikov.

Ker je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila izrecno določil, da mora ponudnik za izkazovanje tehnične in strokovne sposobnosti izkazati, da je v zadnjih treh letih, šteto od dneva objave obvestila o predmetnem javnem naročilu, vsaj eno leto opravljal storitve prevoza in obdelave odpadkov v Republiki Sloveniji ali pri naročnikih v Evropski uniji, za enako vrsto odpadkov, za katero oddaja ponudbo, in sicer vsaj v količinah, določenih za posamezni sklop, je treba izpolnjevanje referenčnega pogoja presoati ob upoštevanju celotne vsebine tako postavljene zahteve.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da referenčni pogoj, kot ga je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil naročnik, vsebuje tri vsebinske elemente, ki skupaj opredeljujejo zahtevane izkušnje ponudnika. Naročnik je namreč referenco časovno omejil na zadnja tri leta od dneva objave predmetnega javnega naročila, znotraj tega obdobja pa zahteval, da je ponudnik najmanj eno leto opravljal storitve prevoza in obdelave odpadkov iste vrste, za katero oddaja ponudbo, pri čemer je moral pri tem doseči najmanj količino, določeno za posamezni sklop. Za sklop 4 je naročnik določil količino 330.000,00 kg. Iz navedene zahteve tako izhaja, da je bilo triletno obdobje določeno kot referenčno obdobje, znotraj katerega je moral ponudnik izkazati najmanj eno leto opravljanja zahtevanih storitev in v okviru tega obdobja doseči zahtevano količino odpadkov. Naročnik pri tem ni določil, da bi morala biti količina 330.000,00 kg dosežena v dveh letih. Okoliščina, da je naročnik pri določitvi predvidene okvirne količine za sklop 4 navedel 330.000,00 kg za obdobje dveh let, sama po sebi ne pomeni, da je enako časovno omejitev določil tudi kot element referenčnega pogoja.

Državna revizijska komisija zato ne more slediti razlagi vlagatelja, da je treba referenčni pogoj razumeti tako, da mora ponudnik zahtevano količino doseči prav v dvoletnem obdobju. Takšna razlaga namreč ne izhaja iz sicer jasne dikcije referenčnega pogoja, temveč v slednjega vnaša dodatno časovno omejitev, ki je naročnik ni določil. Vlagatelj s tem referenčni pogoj, kot ga je določil naročnik, vsebinsko zastruje, saj triletno referenčno obdobje zožuje na dve leti. Za takšno razlago pa v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni podlage. Takšna naknadna določitev kriterija za presojo dopustnosti ponudbe po poteku roka za predložitev ponudb bi bila tudi v nasprotju z drugim odstavkom 67. člena ZJN-3, ki naročniku prepoveduje spreminjanje ali dopolnjevanje dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila po poteku roka za oddajo ponudb, ter bi pomenila tudi kršitev načela transparentnosti javnega naročanja iz 6. člena ZJN-3 in načela enakopravne obravnave ponudnikov iz 7. člena ZJN-3. Naročnik je namreč dolžan ponudbe

presojsati na podlagi zahtev, ki jih je vnaprej določil in objavil v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, ponudnikom pa mora biti že pred potekom roka za predložitev ponudb jasno, katere pogoje morajo izpolniti in na kakšen način bo naročnik njihovo izpolnjevanje presojal. Presoja dopustnosti ponudbe na podlagi kriterija, ki iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ne izhaja, bi zato pomenila nedopustno naknadno spreminjanje pravil postopka in s tem kršitev navedenih določb in načel javnega naročanja.

Upošteva je navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku ni mogoče očitati kršitve pri presoji izpolnjevanja referenčnega pogoja. Pri tej presoji je bilo namreč treba ugotoviti, ali je ponudnik v obdobju zadnjih treh let, šteto od dneva objave obvestila o predmetnem javnem naročilu, najmanj eno leto opravljal storitve prevoza in obdelave odpadkov klasifikacijske številke 18 01 04 ter ali je v navedenem referenčnem obdobju dosegel najmanjšo zahtevano količino 330.000,00 kg odpadkov. Dejstvo, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila okvirno predvideno količino predmeta javnega naročila določil za obdobje dveh let, namreč ne more biti podlaga za drugačno oziroma strožjo razlago jasno in nedvoumno določenega referenčnega pogoja.

Med strankama je sporno tudi, ali gre izbranemu ponudniku priznati referenco za referenčni posel pri UPK Ljubljana, ker je izbrani ponudnik v predloženem referenčnem potrdilu navedel obdobje izvajanja storitev od 1. 4. 2023 dalje, čeprav je bila pogodba sklenjena šele 4. 10. 2023, ter, ker naj iz predložene dokumentacije ne bi izhajalo, da je bila v relevantnem referenčnem obdobju dosežena količina 114.130 kg, navedena na referenčnem potrdilu. Vlagatelj v zvezi s predmetno referenco izpostavlja, da je bila s pogodbo predvidena letna količina 30.800 kg odpadkov, zaradi česar naj izbrani ponudnik ne bi mogel doseči količine, zahtevane z referenčnim pogojem. Nadalje vlagatelj zatrjuje, da naročnik pri presoji reference ne bi smel upoštevati aneksa k pogodbi, sklenjenega 2. 4. 2026, saj je bil ta sklenjen po poteku referenčnega obdobja, iz njegove vsebine pa naj bi izhajalo povečanje količin v decembru 2025 in prvih mesecih leta 2026.

Kot je Državna revizijska komisija zapisala že v svojih številnih odločitvah (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-110/2018, 018-032/2021, 018-017/2023, 018-062/2024 in 018-001/2025), je zahtevek za revizijo namenjen zatrjevanju kršitev, ki naj bi jih v postopku oddaje javnega naročila domnevno storil naročnik, v ta namen pa ZPVPJN od vlagatelja zahteva aktivno vlogo pri navajanju dejstev in predlaganju dokazov. Ker so v drugem odstavku 15. člena ZPVPJN taksativno našteje zgolj obvezne sestavine zahtevka za revizijo, je potrebno zahteve v zvezi z zatrjevanjem kršitev in dejstev ter v zvezi z njihovim dokazovanjem poiskati v Zakonu o pravdnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99 in naslednji; v nadaljevanju: ZPP), katerega določbe se na podlagi prvega odstavka 13. člena ZPVPJN v predrevizijskem, revizijskem in pritožbenem postopku uporabljajo glede vprašanj, ki jih ZPVPJN ne ureja. Iz določb 7. in 212. člena ZPP izhaja t. i. trditveno-dokazno breme, ki pomeni dolžnost tožnika, da jasno, določno in konkretno navede dejstva, na katera opira tožbeni zahtevek (trditveno breme) in zanje predlaga dokaze, ki naj resničnost zatrjevanih dejstev potrdijo (dokazno breme).

Da bi torej vlagatelj z zahtevkom za revizijo uspel, mora kršitev zatrjevati tako, da jasno, določno in konkretizirano navede vsa dejstva, ki kažejo na določeno nezakonitost, ter predlagati dokaze, ki bodo ta dejstva dokazala. Ker vlagatelj v zahtevku za revizijo zgolj zatrjuje, da izbrani ponudnik ne izpolnjuje referenčnega pogoja z referenco UPK Ljubljana, ker naj zaradi s pogodbo predvidene letne količine 30.800 kg odpadkov ne bi mogel doseči zahtevane referenčne količine, ter ker naj se pri presoji reference ne bi smel upoštevati aneksa k pogodbi z dne 2. 4. 2026, njegove navedbe pa je potrebno razumeti na način, da v relevantnem referenčnem obdobju ni bila dosežena količina 114.130 kg, navedena na referenčnem potrdilu, za kar pa vlagatelj ni predložil nobenih dokazov, gre ugotoviti, da vlagatelj obravnavane navedbe ni uspel dokazati. Zgolj

sklicevanje na prvotno predvideno pogodbeno količino ter na datum sklenitve aneksa samo po sebi namreč ne dokazuje, da količina 114.130 kg ni bila dejansko izvedena v relevantnem referenčnem obdobju.

Glede navedbe napačnega pričetka izvajanja storitev na referenčnem potrdilu, na katerem je navedeno obdobje od 1. 4. 2023 dalje, čeprav je bila pogodba sklenjena šele 4. 10. 2023, je naročnik že v odločitvi o oddaji naročila obrazložil, da je pri navedbi datuma prišlo do napake. Naročnik je navedeno preveril tako v javno dostopnih podatkih kot tudi pri referenčnem naročniku ter ugotovil, da navedena napaka ne vpliva na ugotovitev glede izvedbe referenčnega posla. Zgolj dejstvo, da je na referenčnem potrdilu navedeno obdobje, ki se ne ujema z datumom sklenitve pogodbe, samo po sebi še ne dokazuje, da referenčni posel ni bil izveden oziroma da predmetne reference ni mogoče upoštevati.

Ker vlagatelj torej ni uspel dokazati, da količina 114.130 kg ni bila dosežena v relevantnem referenčnem obdobju, prav tako pa ni uspel dokazati, da bi zaradi napake pri navedbi datuma obdobja izvajanja storitev ta referenčni posel dejansko ne bil izveden v obsegu, potrjenem s strani referenčnega naročnika, gre ugotoviti, da vlagatelj obravnavane navedbe ni uspel dokazati.

Med strankama je nadalje sporno vprašanje, ali je izbranemu ponudniku mogoče priznati referenco za referenčni posel pri SB Brežice. Izbrani ponudnik je v predloženem referenčnem potrdilu navedel skupno količino 188.850 kg odpadkov, vlagatelj pa zatrjuje, da naj bi iz računov, ki jih je pridobil od referenčnega naročnika, izhajala količina 188.810 kg. Na tej podlagi vlagatelj zatrjuje, da je izbrani ponudnik predložil neresnično referenčno potrdilo.

Državna revizijska komisija se strinja z naročnikom, da ugotovljene razlike med količino, navedeno na referenčnem potrdilu, in količino, ki po navedbah vlagatelja izhaja iz predloženih računov, v obravnavanem primeru ni mogoče šteti za takšno pomanjkljivost, ki bi vplivala na izpolnjevanje referenčnega pogoja. Izbrani ponudnik je v referenčnem potrdilu izkazal skupno količino 188.850 kg, vlagatelj pa zatrjuje, da naj bi dejansko izvedena količina znašala 188.810 kg. Razlika tako znaša 40 kg, kar predstavlja približno 0,02 % navedene skupne količine.

Pri presoji navedenega očitka je treba zlasti upoštevati, da se zaradi navedene razlike ne spremeni obseg referenčnega posla v delu, ki je relevanten za presojo izpolnjevanja referenčnega pogoja. Tudi količina 188.810 kg, ki jo kot pravilno zatrjuje vlagatelj, predstavlja praktično enak obseg izvedenih storitev kot količina 188.850 kg, navedena na referenčnem potrdilu. Ugotovljena razlika zato ne predstavlja okoliščine, na podlagi katere bi bilo mogoče zaključiti, da izbrani ponudnik z navedeno referenco ni izkazal zahtevanega referenčnega posla.

V zvezi z vlagateljevim očitkom o domnevni neresničnosti referenčnega potrdila Državna revizijska komisija dodatno ugotavlja, da sama ugotovitev o razliki v višini 40 kg še ne omogoča zaključka, da je izbrani ponudnik s predložitvijo referenčnega potrdila pridobil neupravičeno prednost ali da bi navedena razlika lahko vplivala na izpolnjevanje referenčnega pogoja. Za presojo v tem postopku je bistveno, ali ugotovljena razlika vpliva na izkazovanje zahtevane reference, česar pa v obravnavanem primeru ni mogoče ugotoviti.

Nadalje je med strankama sporno tudi, ali gre izbranemu ponudniku priznati referenco za referenčni posel pri OI Ljubljana, za katerega je izbrani ponudnik v predloženem referenčnem potrdilu navedel, da je v obdobju od 1. 1. 2024 do 27. 6. 2024 izvedel storitve v skupni količini 67.980 kg odpadkov. Vlagatelj zatrjuje, da navedena količina ni pravilna, pri čemer je v zahtevku za revizijo pojasnil, da do njegove vložitve od referenčnega naročnika ni uspel pridobiti računov in evidenčnih listov ARSO, čeprav je zanje zaprosil.

Kot je Državna revizijska komisija v obrazložitvi tega sklepa že pojasnila, je zahtevke za revizijo namenjen zatrjevanju kršitev, ki naj bi jih v postopku oddaje javnega naročila storil naročnik, pri čemer mora vlagatelj v okviru svojega trditvenega in dokaznega bremena jasno, določno in konkretizirano navesti dejstva, iz katerih naj bi izhajala zatrjevana kršitev, ter za svoje navedbe predlagati ustrezne dokaze. Zgolj zatrjevanje določenega dejstva brez navedbe konkretnih okoliščin in brez dokazov, ki bi njegovo resničnost potrjevali, za utemeljitev zahtevka za revizijo ne zadošča.

V obravnavanem primeru vlagatelj ni uspel izkazati, da količina 67.980 kg, navedena na referenčnem potrdilu OI Ljubljana, ni pravilna. Vlagatelj je namreč v zahtevku za revizijo sam navedel, da do njegove vložitve ni razpolagal z računi in evidenčnimi listi ARSO, s katerimi bi bilo mogoče preveriti pravilnost podatkov. Njegova navedba, da navedena količina ni pravilna, je bila zato v trenutku vložitve zahtevka za revizijo podana brez konkretnih dokazov, ki bi potrjevali, da količina, navedena na referenčnem potrdilu, ne ustreza dejansko izvedeni količini. Vlagatelj je sicer predlagal, naj manjkajočo dokumentacijo pridobi naročnik oziroma Državna revizijska komisija, vendar takšen dokazni predlog sam po sebi ne more nadomestiti njegovega trditvenega in dokaznega bremena glede konkretnih dejstev, ki naj bi izkazovala zatrjevano nepravilnost.

V posledici navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj ni izpolnil svojega trditvenega in dokaznega bremena glede navedbe o nepravilnosti količine, navedene na referenčnem potrdilu OI Ljubljana, zato na tej podlagi ni mogoče zaključiti, da izbrani ponudnik s predmetno referenco ne izpolnjuje referenčnega pogoja.

Državna revizijska komisija ob tem še dodaja, da je vlagatelj v opredelitvi do odločitve o zahtevku za revizijo, potem ko je od tega referenčnega naročnika pridobil zahtevano dokumentacijo, sam navedel, da količine, navedene na referenčnem potrdilu, niso sporne. S tem je vlagatelj svojo prvotno navedbo o nepravilnosti količine v bistvenem delu tudi sam ovrgel oziroma od nje odstopil. Iz njegove kasnejše navedbe namreč ne izhaja več, da bi bila količina 67.980 kg nepravilna, temveč nasprotno, da je po pridobitvi podatkov od referenčnega naročnika ugotovil, da navedene količine niso sporne.

Državna revizijska komisija ob upoštevanju vseh navedenih ugotovitev zaključuje, da vlagatelj ni uspel izkazati, da izbrani ponudnik ne izpolnjuje referenčnega pogoja, ki ga je naročnik določil v poglavju »VIII. POGOJI ZA SODELOVANJE«, v točki »b) Tehnična in strokovna sposobnost« dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Vlagatelj namreč ni uspel izkazati, da izbrani ponudnik v referenčnem obdobju zadnjih treh let, šteto od dneva objave obvestila o predmetnem javnem naročilu, ni najmanj eno leto opravljal storitev prevoza in obdelave odpadkov klasifikacijske številke 18 01 04 oziroma da v tem obdobju ni dosegel zahtevane količine 330.000,00 kg. Prav tako vlagatelj ni uspel izkazati, da podatki, navedeni v predloženih referenčnih potrdilih, ne izkazujejo dejanskega obsega izvedenih storitev oziroma da na njihovi podlagi izpolnjevanja referenčnega pogoja izbranemu ponudniku ne bi bilo mogoče priznati. Posledično vlagatelj ni uspel izkazati, da je naročnik s priznanjem izpolnjevanja navedenega referenčnega pogoja ravnal v nasprotju s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 v povezavi z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3.

## II. Glede vpisa v evidenco

Med vlagateljem in naročnikom je spor glede vprašanja, ali je naročnik imel podlago v določbah ZJN-3 in dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, da je ponudbo izbranega ponudnika ocenil kot dopustno, čeprav ta v ponudbi ni predložil dovoljenja za zbiranje odpadkov 18 01 04 in

dokazila o vpisu v evidenco zbiralcev, ter glede vprašanja, ali je naročnik lahko izpolnjevanje navedene zahteve preveril sam.

Ravnanje naročnika s ponudbo vlagatelja je tudi v tem delu treba presojati z vidika že citiranih določb 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3 oziroma prvega odstavka 89. člena ZJN-3 ter z vidika prvega odstavka 76. člena ZJN-3, v skladu s katerim lahko naročnik določi objektivna pravila in pogoje za sodelovanje, ki se lahko nanašajo na ustreznost za opravljanje poklicne dejavnosti, ekonomski in finančni položaj ter tehnično in strokovno sposobnost. V skladu s tretjim odstavkom 76. člena ZJN-3 lahko naročnik glede ustreznosti za opravljanje poklicne dejavnosti od gospodarskih subjektov zahteva, da so vpisani v enega od poklicnih ali poslovnih registrov, ki se vodijo v državi članici, v kateri ima gospodarski subjekt sedež, v skladu s četrtem odstavkom istega člena pa lahko naročnik v primeru, če morajo imeti gospodarski subjekti določeno dovoljenje ali biti člani določene organizacije, da lahko v svoji matični državi opravljajo določeno storitev, v postopku za oddajo javnega naročila storitev od njih zahteva, da predložijo dokazilo o tem dovoljenju ali članstvu.

V predmetnem postopku oddaje javnega naročila je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila v delu »3. *TEHNIČNE, STROKOVNE IN OSTALE ZAHTEVE NAROČNIKA*« med drugim določil:

*»Ponudnik lahko prevzame in prevaža odpadke samo, če ima potrdilo pristojnega ministrstva in je vpisan v evidenco zbiralcev v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki. Ponudniki bodo na podlagi morebitnega poziva naročnika, priložili potrdilo, dokazilo o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov glede na klasifikacijsko številko odpadka za katere oddaja ponudbo. Ponudniki morajo k ponudbi priložiti dovoljenje za prevoz ter dovoljenje za zbiranje odpadka, glede na sklop za katerega oddajajo ponudbo.«*

Nadalje je v delu »4. *OBRAZCI ZA PRIPRAVO PONUDBE*« v obrazcu OBR-4 »Izjava o izpolnjevanju zahtev naročnika« določil:

*»Priloge: [...]*

- Dovoljenje za prevoz ter dovoljenje za zbiranje odpadka, za klasifikacijsko številko odpadka za katere oddaja ponudbo,*
- Dokazilo o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov iz zdravstva glede na klasifikacijsko številko odpadka za katere oddaja ponudbo.«*

Iz pregleda objav na Portalu javnih naročil je razvidno, da je bilo v zvezi s predložitvijo dokazil podano tudi naslednje vprašanje potencialnega ponudnika in odgovor naročnika:

*»Objava 07.04.2026 08:13 (Vprašanja in odgovori)*

#### **VPRAŠANJE**

*Spoštovani. V razpisni dokumentaciji je navedeno sledeče:*

*"Ponudniki bodo na podlagi morebitnega poziva naročnika, priložili potrdilo, dokazilo o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov glede na klasifikacijsko številko odpadka za katere oddaja ponudbo. Ponudniki morajo k ponudbi priložiti dovoljenje za prevoz ter dovoljenje za zbiranje odpadka, glede na sklop za katerega oddajajo ponudbo."*

*Ali je potrebno prilagati dovoljenja ob oddaji ali le ob pozivu? Vse zahtevano je namreč javno dostopno.*

*Hvala za pojasnilo.*

*ODGOVOR: Ponudniki morajo vse certifikate, kataloški material, dokazila o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov glede na klasifikacijsko številko odpadka, dovoljenja za prevoz ter dovoljenja za zbiranje odpadka in druge relevantne veljavne listine predložiti v ponudbi.»*

Iz citiranih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izhaja, da je naročnik kot eno izmed zahtev za sodelovanje oziroma izvedbo predmeta javnega naročila določil tudi izpolnjevanje pogojev, povezanih z zbiranjem in prevozom odpadkov. V zvezi s tem je določil, da mora biti ponudnik za prevzem in prevoz odpadkov vpisan v evidenco zbiralcev odpadkov, pri čemer je obstoj navedene zahteve izrecno vezal na klasifikacijsko številko odpadka, za katero ponudnik oddaja ponudbo. Naročnik je torej od ponudnikov zahteval, da izkažejo vpis v evidenco zbiralcev odpadkov za konkretne klasifikacijske številke odpadkov, ki so predmet njihove ponudbe, kar je dodatno konkretiziral z zahtevo po predložitvi dokazila o takem vpisu. Nadalje iz objavljenega vprašanja in odgovora izhaja, da je bil naročnik opozorjen, da so zahtevana dovoljenja javno dostopna, vendar pa naročnik v tem delu ni spreminjal dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da iz vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika izhaja, da ta v ponudbi ni predložil dovoljenja za zbiranje odpadkov in dokazila o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov za klasifikacijsko številko 18 01 04, kar med strankama ni sporno. Sporno pa je, ali je naročnik lahko izpolnjevanje predmetne zahteve preveril sam z vpogledom v uradno evidenco ter na podlagi tako opravljenega preverjanja ugotovil, da izbrani ponudnik navedeno zahtevo izpolnjuje. Pri presoji navedenega vprašanja je treba upoštevati peti odstavek 89. člena ZJN-3, ki določa, da lahko naročnik, če so ali se zdijo informacije ali dokumentacija, ki jih morajo predložiti gospodarski subjekti, nepopolne ali napačne oziroma če posamezni dokumenti manjkajo, zahteva predložitev manjkajočih dokumentov oziroma dopolnitev, popravek ali pojasnilo ustreznih informacij ali dokumentacije, če je takšna zahteva skladna z načeloma enake obravnave in transparentnosti. Hkrati navedena določba izrecno določa, da naročnik od gospodarskega subjekta zahteva dopolnitev, popravek, spremembo ali pojasnilo njegove ponudbe le, kadar določenega dejstva ne more preveriti sam. Predložitev manjkajočega dokumenta oziroma dopolnitev, popravek ali pojasnilo informacije ali dokumentacije se lahko nanaša izključno na elemente ponudbe, katerih obstoj pred iztekom roka za predložitev prijave ali ponudbe je mogoče objektivno preveriti.

Državna revizijska komisija uvodoma ugotavlja, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila sicer izrecno zahteval, da ponudniki k ponudbi predložijo tudi dokazilo o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov glede na klasifikacijsko številko odpadka, za katero oddajajo ponudbo, ter dovoljenje za zbiranje odpadka, pri čemer je naročnik navedeno zahtevo potrdil tudi v odgovoru na Portalu javnih naročil. Vendar pa iz navedenega še ne izhaja, da bi bil naročnik pri presoji izpolnjevanja navedene zahteve vezan izključno na predložitev zahtevanih listin. Kot že navedeno, peti odstavek 89. člena ZJN-3 naročniku omogoča, da v primeru manjkajočih dokumentov od gospodarskega subjekta zahteva njihovo predložitev oziroma dopolnitev ponudbe le, kadar določenega dejstva ne more preveriti sam. Iz navedene določbe zakona tako izhaja, da je treba pri presoji ravnanja naročnika upoštevati tudi možnost samostojnega preverjanja dejstev, katerih obstoj je mogoče objektivno ugotoviti.

V obravnavanem primeru med strankama ni sporno, da je evidenca zbiralcev odpadkov javno dostopna in da je mogoče podatek o vpisu gospodarskega subjekta vanjo preveriti neposredno v evidenci. Podatek o vpisu za določeno klasifikacijsko številko odpadka je zato objektivno preverljivo dejstvo, katerega obstoj ni odvisen od naknadnega ravnanja ponudnika po poteku roka za predložitev ponudb. Iz naročnikovih navedb nadalje izhaja, da je naročnik navedeno možnost tudi dejansko uporabil. Z vpogledom v evidenco zbiralcev odpadkov je preveril, ali je izbrani

ponudnik za klasifikacijsko številko odpadka 18 01 04 vpisan, in ugotovil, da je za navedeno klasifikacijsko številko to izpolnjeno.

Državna revizijska komisija pri tem poudarja, da naročnik z navedenim preverjanjem ni dopolnil ponudbe izbranega ponudnika niti mu ni omogočil naknadno izpolnitev te zahteve. Naročnik namreč ni ugotavljal, ali bi izbrani ponudnik lahko šele po poteku roka za predložitev ponudb pridobil zahtevani vpis, temveč je preveril obstoj dejstva, ki je bilo že pred potekom roka za predložitev ponudb vzpostavljeno in katerega obstoj je bilo mogoče objektivno preveriti v javno dostopni evidenci. Šlo je torej za preverjanje obstoječega dejstva in ne za naknadno dopolnjevanje ponudbe.

Okoliščina, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila predložitev dokazila o vpisu izrecno zahteval, sama po sebi ne izključuje možnosti, da naročnik dejstvo, ki bi ga dokazilo izkazovalo, preveri sam, kadar je to dejstvo objektivno preverljivo. Peti odstavek 89. člena ZJN-3 namreč prav za takšne primere predvideva, da naročnik od ponudnika ne zahteva dopolnitve, če lahko določeno dejstvo preveri sam.

Ker je naročnik v obravnavanem primeru obstoj vpisa preveril neposredno v javno dostopni evidenci in ugotovil, da je izbrani ponudnik za klasifikacijsko številko 18 01 04 ustrezno vpisan, umanjko predložitve samega dokazila v ponudbi zato ne more biti odločilna za presojo, ali je izbrani ponudnik izpolnil zahtevo naročnika glede vpisa v evidenco zbiralcev odpadkov.

Državna revizijska komisija zato ugotavlja, da vlagatelj zgolj z navedbo, da izbrani ponudnik v ponudbi ni predložil dokazila o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov, ni uspel izkazati, da izbrani ponudnik zahtevane zahteve ni izpolnil oziroma da naročnik njenega izpolnjevanja ni smel preveriti sam. Ker je naročnik obstoj zahtevanega vpisa lahko objektivno preveril in je s preverjanjem ugotovil, da je izbrani ponudnik za klasifikacijsko številko 18 01 04 ustrezno vpisan, vlagatelj v tem delu ni uspel izkazati kršitve določb ZJN-3.

Upoštevajoč navedeno se Državna revizijska komisija v nadaljevanju ni posebej opredeljevala do navedb naročnika, s katerimi se v zvezi s predmetnim očitkom sklicuje na 16.a člen ZPVPJN. Navedena določba ureja pogoj za uspeh zahtevka za revizijo, in sicer da mora pri presoji očitanih kršitev iti za kršitev naročnika, ki bistveno vpliva na oddajo javnega naročila. V obravnavanem primeru pa takšna kršitev ni bila ugotovljena. Naročnik je namreč obstoj vpisa izbranega ponudnika za klasifikacijsko številko 18 01 04 preveril v javno dostopni evidenci in ugotovil, da je izbrani ponudnik v evidenco ustrezno vpisan, s čimer je ravnal v skladu s petim odstavkom 89. člena ZJN-3. Ker torej naročnik s svojim ravnanjem ni kršil določb ZJN-3, vprašanje, ali bi bila takšna kršitev bistveno vplivala na oddajo javnega naročila v smislu 16.a člena ZPVPJN, v obravnavanem primeru ni relevantno.

### III. Glede izjave o udeležbi fizičnih in pravnih oseb v lastništvu ponudnika

Vlagatelj dalje zatrjuje, da je izbrani ponudnik v ponudbi predložil izjavo na obrazcu OBR-8A, v kateri je navedel enega lastnika in izjavil, da nima povezanih družb, čeprav je iz sodnega registra razvidno, da je vključen v širšo lastniško verigo koncerna Kostak. Navedena izjava je zato po mnenju vlagatelja nepravilna in neresnična. Vlagatelj nadalje izpostavlja, da je izbrani ponudnik v drugem postopku javnega naročanja predložil drugačno izjavo, v kateri je navedel več povezanih družb, kar dodatno potrjuje nepravilnost podatkov, navedenih v izjavi OBR-8A. Vlagatelj zato zatrjuje, da je izbrani ponudnik predložil neresnične oziroma nepopolne podatke, naročnik pa jih pri presoji dopustnosti ponudbe ni ustrezno preveril.

Naročnik je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila v okviru poglavja »VI. VSEBINA PONUDBE« kot sestavni del ponudbe izrecno zahteval tudi obrazec OBR-8A »Izjava o udeležbi fizičnih in pravnih oseb v lastništvu ponudnika«.

Nadalje je naročnik v poglavju »X. PODPIS POGODBE« določil:

*»[...] V skladu s šestim odstavkom 14. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 69/11-UPB, v nadaljevanju ZIntPK) je dolžan izbrani ponudnik na poziv naročnika, pred podpisom pogodbe ali okvirnega sporazuma, predložiti izjavo ali podatke o udeležbi fizičnih in pravnih oseb v lastništvu kandidata, vključno z udeležbo tihih družbenikov ter o gospodarskih subjektih za katere se glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, šteje da so povezane družbe s kandidatom. Če bo ponudnik predložil lažno izjavo oziroma bo dal neresnične podatke o navedenih dejstvih, bo to imelo za posledico ničnost pogodbe ali okvirnega sporazuma.«*

Iz citiranega dela dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izhaja, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila povzel določbo 14. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (v nadaljevanju: ZIntPK), iz katere izhaja obveznost izbranega ponudnika, da pred podpisom pogodbe na poziv naročnika predloži izjavo oziroma podatke o udeležbi fizičnih in pravnih oseb v lastništvu ponudnika, vključno z udeležbo tihih družbenikov, ter o gospodarskih subjektih, za katere se glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, šteje, da so povezane družbe s ponudnikom. Hkrati pa iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izhaja, da je naročnik navedeno izjavo, in sicer izpolnjen obrazec OBR-8A, izrecno določil kot sestavni del ponudbe ter njeno predložitev zahteval že ob oddaji ponudbe.

Iz vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika izhaja, da je ta predložil obrazec OBR-8A, kar med strankama niti ni sporno. Prav tako ni sporno, da je v obrazcu navedel podatke o svoji lastniški strukturi in hkrati izjavil, da nima povezanih družb. Vlagatelj pa kot sporno izpostavlja pravilnost navedenih podatkov in zatrjuje, da ti ne odražajo dejanskega stanja oziroma da je izbrani ponudnik v obrazcu navedel neresnične oziroma nepopolne podatke o svoji lastniški oziroma povezani strukturi.

Upoštevajoč navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik z navedenim obrazcem razpolagal že v času pregleda in ocenjevanja ponudb. Ker je podatke o lastništvu in povezanih družbah izrecno zahteval kot del ponudbene dokumentacije, pri čemer je ponudnik za njihovo resničnost prevzel tudi odgovornost, pri presoji ponudbe zato ni bistveno zgolj, ali je izbrani ponudnik obrazec OBR-8A formalno predložil, temveč tudi, ali so podatki, navedeni v njem, pravilni in skladni z dejanskim stanjem.

Državna revizijska komisija zato pritruje vlagatelju, da je naročnik preuranjeno zaključil, da je ponudba izbranega ponudnika dopustna, čeprav pri njenem pregledu ni upošteval podatkov iz obrazca OBR-8A. Ker je naročnik z navedenim obrazcem razpolagal že ob pregledu in ocenjevanju ponudbe in ker se je njegova vsebina neposredno nanašala na okoliščine, ki jih je naročnik zahteval v ponudbi, bi moral ob pregledu in ocenjevanju ponudb, njegovo vsebino preveriti.

Ker je bilo torej ugotovljeno, da bi moral naročnik vsebino obrazca OBR-8A upoštevati že pri pregledu in ocenjevanju ponudbe, na navedeno pa ne more vplivati dejstvo, da šesti odstavek 14. člena ZIntPK predložitve takšne izjave sicer predvideva pred podpisom pogodbe, saj je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila sam izrecno določil, da mora biti predmetni obrazec predložen že v okviru ponudbe, je bil dolžan njegovo vsebino presoditi v okviru

pregleda ponudbe. V posledici navedenega zato Državna revizijska komisija zaključuje, da je naročnik s tem, ko ponudbo izbranega ponudnika ocenil kot dopustno, ne da bi preveril vsebino obrazca OBR-8A, ravnal v nasprotju s drugim odstavkom 89. člena ZJN-3 v povezavi z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3.

#### IV. Sklepno

Državna revizijska komisija zaključuje, da je vlagatelj z zahtevkom za revizijo uspel izkazati, da naročnik pri presoji ponudbe izbranega ponudnika ni ravnal skladno z določbami ZJN-3, saj vsebine obrazca OBR-8A o lastniški strukturi izbranega ponudnika ni ustrezno preveril. S tem je naročnik ravnal v nasprotju s drugim odstavkom 89. člena ZJN-3 v povezavi z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3 ter z načeloma transparentnosti in enakopravne obravnave ponudnikov iz 6. in 7. člena ZJN-3, zato je zahtevku za revizijo v tem delu, na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, ugodila in razveljavila »*Odločitev o oddaji javnega naročila*«, št. JN030/RN-26, JN002370/2026-EUe16/01 z dne 12. 6. 2026. V preostalem delu je zahtevek za revizijo kot neutemeljenega zavrnila.

Skladno z drugo povedjo iz tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN daje Državna revizijska komisija naročniku napotke za pravilno izvedbo postopka v delu, ki je bil razveljavljen.

Z razveljavitvijo izpodbijane odločitve se postopek oddaje javnega naročila znova znajde v trenutku pred njenim sprejemom, naročnik pa je, ob upoštevanju določb ZJN 3 ter ugotovitev Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa, zavezan sprejeti eno izmed odločitev, ki jih omogoča 90. člen ZJN-3.

Glede vlagateljevih navedb, da naj bi bila v obravnavanem primeru zaradi predložitve neresničnega oziroma nepravilnega referenčnega potrdila SB Brežice, , ter zaradi neresničnih oziroma nepravilnih podatkov, navedenih v obrazcu OBR-8A, podana tudi podlaga za ugotavljanje odgovornosti za prekršek, Državna revizijska komisija pojasnjuje, da je predmet revizijskega postopka presoja zakonitosti ravnanja naročnika v postopku oddaje javnega naročila, ne pa ugotavljanje odgovornosti za prekršek. O storitvi prekrška in odgovornosti zanj se odloča v postopku o prekršku skladno z Zakonom o prekrških (Uradni list RS, št. 7/2003 s sprem.; v nadaljevanju: ZP-1), pri čemer postopek o prekršku vodi in o njem odloča pooblaščen uradna oseba Državne revizijske komisije, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi podlagi sprejetih predpisih (prvi odstavek 77. člena ZPVPJN). Upoštevajoč navedeno bo Državna revizijska komisija v ločenem postopku in na podlagi ZP-1 presodila, ali so glede na zatrjevane okoliščine v zvezi z navedenim referenčnim potrdilom in obrazcem OBR-8A podani pogoji za začetek postopka o prekršku.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo zahteval tudi povrnitev stroškov postopka pravnega varstva. Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN).

Ker je zahtevek za revizijo utemeljen, je vlagatelj skladno s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN ter upošteva Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem.; v nadaljevanju: OT) in Sklep o spremembi vrednosti točke (Uradni list RS, št. 22/2019) upravičen do povrnitve naslednjih potrebnih stroškov postopka pravnega varstva:

- takse v višini 6.000,00 eurov,

- stroškov za sestavo zahtevka za revizijo v višini 1.800 točk (tarifna številka 44/1 OT), povečanih za 22 % DDV, kar znesi 1.317,60 eurov, in
  - izdatkov v pavšalnem znesku po tretjem odstavku 11. člena OT (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk, tj. 800 točk) v višini 28 točk, povečanih za 22 % DDV, kar znesi 20,50 eurov,
- vse skupaj v znesku 7.338,10 EUR,

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala stroškov za sestavo vloge z dne 6. 7. 2026 in vloge z dne 23. 7. 2026, saj je bilo vse, kar je bistveno za rešitev zadeve, razvidno že iz zahtevka za revizijo.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju kot potrebne priznala stroške v višini 7.338,10 EUR, ki mu jih je naročnik dolžan povrniti v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višjo stroškovno zahtevo vlagatelja je Državna revizijska komisija zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Izbrani ponudnik je v izjasnitvi o zahtevku za revizijo z dne 1. 7. 2026 priglasil povrnitev stroškov. Državna revizijska komisija je zahtevo izbranega ponudnika za povrnitev stroškov zavrnila, saj je ocenila, da v konkretnem primeru njegov prispevek ni bil bistven in ni pripomogel ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve, posledično pa priglašeni stroški izbranega ponudnika niso bili potrebni (četrti in osmi odstavek 70. člena ZPVPJN).

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 3. točke izreka tega sklepa.

#### **Pravni pouk:**

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:  
Igor Luzar, univ. dipl. prav.,  
član Državne revizijske komisije

#### **Vročiti (na portalu eRevizija):**

- naročnik,
- vlagatelj po pooblaščenju,
- izbrani ponudnik po pooblaščenju,
- ministrstvo, pristojno za javna naročila.

#### **Vložiti:**

- v spis zadeve, tu.